AMBIANȚĂ PREOLIMPICĂ LA MONTREAL

Vedere generală interioară a Stadionului olimpic, privit din sectorul presei (pupitre cu monitoare T.V.)

MONTREAL (de la trimișii noștri).

Orașul care peste 7 zile va deveni capitala olimpică a lumii sportului a început să simtă febra marelui eveniment. Dar nu am putea susține că are trac, precum actorii înaintea intrării în scenă. Populația locală — într-o vreme apatică, dacă nu chiar nepăsătoare față de fenomenul olimpic — s-a obișnuit repede cu ambianța sportivă, la care au invitat-o în primul rînd construcțiile (pe măsură ce creșteau în relief, dînd contur nou orașului) și mai ales competițiile preolimpice care au stîrnit o vie curiozitate. Nu în ultimul rînd ar trebui să înregistrăm orgoliul trezit al localnicilor, care devin — pe zi ce ne apropiem de ceremonia inaugurării — tot mai mîndri de realizările Canadei, ale provinciei Québec, ale municipalității din Montreal.

Toate acestea, orașul le lasă să se simtă. Pe malurile fluviului St. Laurent se instalează atmosfera olimpică. Steaguri numeroase împodobesc orașul. Cine traversează azi arterele principale trece pe sub ghirlande, ca la marile chermese populare. Deasupra străzilor, dintr-o parte în alta, atîrnă nesfîrșite benzi în culorile curcubeului, sugerînd — ca pe tricourile campionilor mondiali de ciclism — o universalitate pe care (putem s-o spunem cu mîndrie) sportul o favorizează în spiritul cel mai nobil al prieteniei și al conviețuirii pașnice.

Deși miercuri seara a început să plouă, canicula se menține la Montreal. Chiar dacă unele termometre notează aici temperatura în gradație Fahrenheit, știm și simțim bine că sînt peste 30 de grade Celsius. Mult mai neobișnuit ni se pare însă — nouă celor trecuți prin arșița Bărăganului și verile toride de pe litoralul Mării Negre — faptul că aici căldura este umedă și apăsătoare. Ne consolăm cu realitatea că orașul e bogat în verdeață, are arbori pe străzi și dispune de multe parcuri.

Lucrările la Stadionul olimpic — după cîte ne-am putut da seama — sînt foarte avansate, fără a fi însă încheiate. Multe dintre instalațiile mari baze vor trebui finisate și completate după terminarea Jocurilor Olimpice. Cu toate acestea, Stadionul olimpic va fi marea atracție a Jocurilor. Ovalul uriaș de beton, cu etaje și loji, cu scaune din material plastic colorate în galben și albastru, cu tartanul roșu al pistei de atletism, cu uriașele tabele electronice — toate acestea dau un farmec deosebit operei arhitectonice pe care o constituie stadionul. Este însă adevărat că în jurul arenei centrale, în Parcul olimpic, unele poziții se află încă în stadiu de șantier. De pildă, aleile sînt neterminate. Dar chiar dacă primii curioși, primii vizitatori montrealezi ai Parcului au călcat pe tăpșane neamenajate, putem afirma că de pe acum complexul de pe locul vechiului parc Maisonneuve se bucură de un real succes popular.

Concomitent cu primele vizite s-a făcut aici și rodajul instalațiilor și al diverselor servicii. Așa am putut citi pe o tabelă electronică cuvintele: „Bun venit pe Stadionul olimpic", deși — evident — era vorba doar de o repetiție. Pe pistă au trecut grupe simulînd delegații în marș, și-a făcut pasajul și ștafeta cu torța olimpică. Am avut, cum s-ar spune, un fel de avanpremieră.

Ultima repetiție a trecerii torței olimpice pe străzile din Montreal

„AMIK" ÎȘI AȘTEAPTĂ CUMPĂRĂTORII

La tot pasul, pe bulevarde și la colțurile squarurilor, au apărut indicatoare trimițînd — prin sugestive și adesea comice ideograme colorate — spre marile baze care vor găzdui competițiile olimpice. Apar frecvent simbolurile sporturilor indicate. Măsura este necesară nu numai pentru că montrealezii nu sînt ei înșiși prea familiarizați cu noile destinații ale unor complexe sportive, menite inițial competițiilor profesioniste (hochei pe gheață, baseball sau fotbal american), ci și pentru că aici se așteaptă un număr impresionant de vizitatori străini (în special din țara vecină, de la sud, din S.U.A.). Poate că tocmai pentru aceștia din urmă — mizîndu-se pe curiozitatea naivă a turistului străin — vitrinele magazinelor și tejghelele vînzătorilor în aer liber sînt abundent încărcate cu suveniruri dintre cele mai năstrușnice, purtînd toate — cu îngăduința COJO și după plata unor taxe — simbolurile olimpice curente. Obiectul cel mai frecvent întîlnit este mascota Jocurilor, castorul „Amik" (de fapt, tocmai numele acestui mic animal, în limba indienilor canadieni). Castorul, ca și frunza de arțar, face parte din zestrea de simboluri a Canadei. Nu-i deci de mirare că „Amik", în mini și maxi-dimensiuni,

„DANSUL PORUMBEILOR" ȘI COSTUL SPECTACOLELOR

De fapt, se simte că organizatorii se concentrează foarte mult asupra ceremoniei inaugurale, de la 17 iulie, care va dura două ore și jumătate, după un program minuțios antecalculat, în funcție de cerințele transmisiilor televizate. La acel eveniment se vor perinda circa 3000 de actori prin arenă. Vor fi prezentate patru spectacole de dans, la care se adaugă demonstrații făcute de gimnaști din 12 țări, acompaniați de 185 de instrumentiști și de 150 de cîntăreți. Tradiționalul moment al lansării porumbeilor va avea loc în timpul „Dansului porumbeilor" executat de tinere fete îmbrăcate în rochii lungi albe. Alte momente deosebite ale ceremoniilor de deschidere și de închidere a Jocurilor Olimpice nu ne-au fost comunicate pînă acum. Directorul general al departamentului festivităților, Jacques Lorion, a înștiințat presa — aceste date părîndu-i-se firește mai importante — că inaugurarea și finalul Jocurilor implică, pentru partea de spectacol, cheltuieli de circa 4 milioane dolari.

Pentru conducerea și desăvîrșirea întregii operații olimpice — pe plan organizatoric și administrativ — sînt dispuse însemnate forțe umane. Să ne amintim doar faptul că pe lîngă cei 1500 de colaboratori permanenți ai Comitetului de organizare (COJO), de la 1 mai au mai fost angajate temporar 20.563 de persoane! O întreagă armată de oameni. În aceste zile, operațiile cele mai curente sînt acreditările, devenite foarte costisitoare din cauza exigentelor măsuri de securitate. Fără nici o îndoială, la Montreal se va înregistra recordul în această materie. În afara validării legitimațiilor provizorii de acreditare pentru sportivi și însoțitori (aproximativ 11.000 de persoane) și ale ziariștilor din presa scrisă și audio-vizuală (aproximativ 8000 de persoane), se mai face acreditarea personalului permanent și auxiliar de întreținere (care se ridică la un total de 40.000 de persoane). Dacă se adaugă serviciile armatei și poliției (cu elemente sosite din întreaga Canadă), rezultă că cel puțin trei gazde se ocupă de cîte un participant străin, concurent, însoțitor sau ziarist. În fața unor asemenea date severe, ar trebui să citățm pe colegul nostru Georges Seltzer, corespondentul cotidianului parizian „l'Equipe", care pretinde că la Montreal „măsurile de securitate draconice sînt aplicate cu surîsul pe buze".

ATMOSFERĂ DE LUCRU LA DELEGAȚIA ROMÂNĂ

În ambianța generală olimpică s-a încadrat cu voioșie și delegația sportivilor români. Unii dintre candidații noștri olimpici au mai fost la Montreal sau în Canada și se pare că cei mai mulți au amintiri plăcute. Sala Forum le e familiară micuților noastre gimnaste de la concursurile preolimpice. În incinta patinoarului artificial de la Universitatea locală — transformată de ocazie în planșă de scrimă — mușchetarii români au izbîndit în 1967: floretiștii au devenit atunci campioni mondiali pe echipe, iar floretistele au obținut „bronzul". L-am văzut pe Mihai Țiu căutînd amintiri din vremea aceea... Ștefan Tudor nu uită ușor apele canadiene line de la St. Catherines, unde a fost încununat campion mondial de canotaj (la 2 + 1) în 1970. Luptătorul Gheorghe Berceanu poartă la el o medalie de aur de la campionatele mondiale de la Edmonton. Canoiștii au vîslit și ei, anul trecut, pe canalul artificial de lîngă insula Nôtre-Dame.

Tip de electrocar cu camere T.V., cu care se vor urmări cursele cicliste și cea de maraton, imaginile fiind retransmise prin elicopter la Centrul de televiziune

În Satul olimpic, delegația țării noastre are la dispoziție, în afara camerelor de locuit, și o reședință oficială, împodobită cu drapele românești și olimpice, precum și cu obiecte folclorice de-acasă. Aici se primesc vizitele protocolare ale altor delegații și ale oficialităților canadiene. Încă din primele 48 de ore după sosirea în Satul olimpic, a fost remarcată amabilitatea și ospitalitatea delegației României. În cursul zilei de miercuri, conducerea delegației noastre, în frunte cu tovarășul general lt. Marin Dragnea, președintele C.N.E.F.S. și președinte al C.O.R., împreună cu Lia Manoliu, vicepreședinte al C.N.E.F.S. și vicepreședinte al C.O.R., și cu Emil Ghibu, secretar al C.N.E.F.S. și secretar general al C.O.R., a făcut o vizită protocolară la primăria Satului olimpic.

În perimetrul rezervat sportivilor români în Satul olimpic, conducerea delegației noastre a instaurat încă din clipa sosirii o atmosferă de lucru, la care candidații olimpici au aderat, plini de dorința de a folosi cît mai bine ultimele zile dinaintea întrecerilor, chiar la locurile de concurs (în măsura în care acest lucru este posibil). Antrenorii și oficialii stau de vorbă cu sportivii, îi îndrumă, îi îmbărbătează.

Fără nici o îndoială, în aceste prime zile de contact cu atmosfera Montrealului, momentul cel mai înălțător pentru delegația noastră a fost cel dedicat ridicării steagului patriei pe catargul din Satul olimpic. În solemnitatea momentului, am citit pe fețele sportivilor și sportivelor din țara noastră bucuria și mîndria de a reprezenta România.

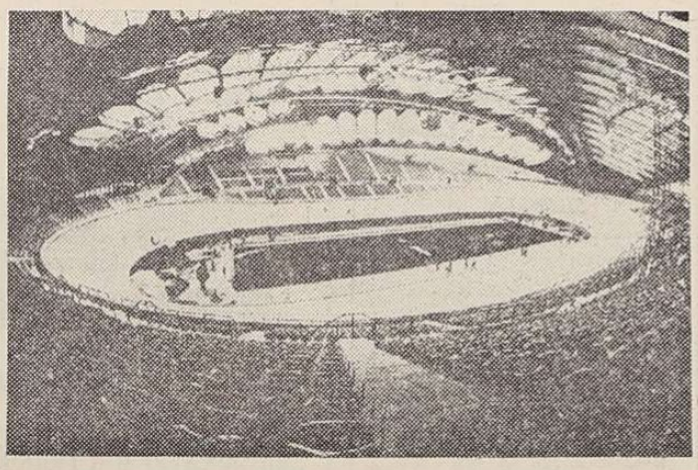

Ovalul de scoică al noului velodrom olimpic, înălțat în fostul parc Maisonneuve

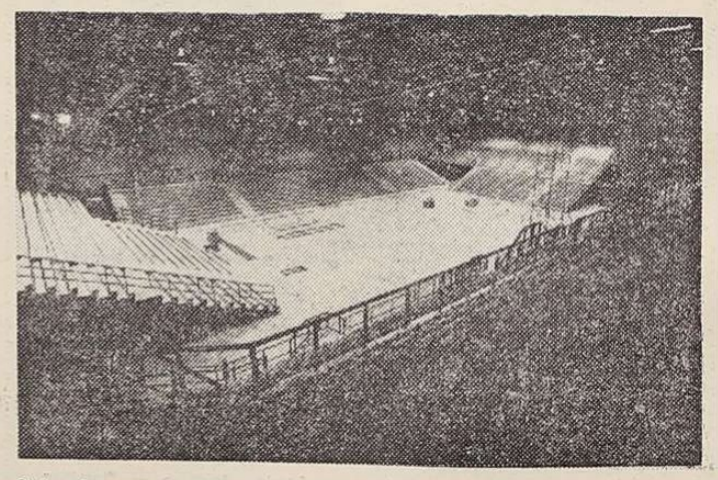

Sala de sport a Centrului Etienne-Desmarteau, care va găzdui turneul de baschet

Redacția și administrația: București str. V. Conta nr. 16; tel. centrală 11.10.05; secția coresp. 11.51.09; interurban 437; telex: 10 350 romsp r. Tiparul: I.P. „Informația" 10 363
Pentru străinătate, abonamente prin ILEXIM, Departamentul export-import presă, Calea Griviței 64—66. P.O.B. 2001, telex 11.226
R. 1, 2, 3, 4.